

הת (חיפה) 22-09-19724 - ייחידת תביעות להב 433 נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

ה"ת (חיפה) 19724-09-22 - ייחידת תביעות להב 433 נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3.

יוגב עמר ואחים לום חיפה

ה"ת (חיפה) 19724-09-22

ייחידת תביעות להב 433

נ ג ד

1. פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

בית משפט השלום בחיפה

[24.07.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני שלוש בקשרו להארכת תוקף החזקת תפוסים שהודיעו בהן אחד.

1. זהה הפעם הרבעית שני נדרש להארכת תוקף החזקת התפוסים מושא התביעה. בהחלטה אחרתה (כרונולוגית) מיום 25/8/2025 עמדתי על מכלול הננתונים הרלבנטיים ואין מקום לחזור על הדברים. לאחר שהסתבר שהמבקשת לא הצליחה לגבות עמדה לגבי הגשת כתוב אישום נגד המשיבים בכפוף לשימוש עד יום 6/4/2025 (כפי שסבירתי שבכוחה לעשות), הורייתי על הארמת תוקף החזקת התפוסים עד יום 30/6/2025. קבעתי, כי ככל שעד מועד זה לא תתקבל החלטה באשר להעמדת המשיבים לדין בכפוף לשימוש, נקודת האיזון תשתנה לעבר מתן משקל גבוה יותר לזכותם של המשיבים לקניין באופן שיציריך בינה מחודשת של היקף החילוט הזמן.

2. בבקשת הנוכחות ובטייעוניהם בעל פה שבו נציגי המבקשת על כך שעסקינו בחקירה מסובכת ומורכבת של שחיתות ציבורית. החקירה הגלואה נפתחה לפני מעלה ממשלו שלוש שנים והתנהלה בקצב רואוי. נאספו ראיות ממשמעויות לחובת המשיבים, שהם מהחשודים המרכזיים בפרשה. החקירה הסתיימה והתיק מצוי בעיון הפרקליטות. בשל זהות המעורב המרכזית - סגן ראש עיריית קריית ביאליק - ההחלטה בדבר העמדה לדין אמורה להתקבל ע"י המשנה לפרקליט המדינה. צוין כי המלצה הצעות בפרקליטות היא להגיש כתוב אישום נגד המשיבים. בנסיבות אלה, ובהתאם עצמה החשדות נגדם, חומרת העבירות, שוויין הנמור של התפוסים ביחס להיקף העבירות, זהות עובד הציבור ועוצמת פוטנציאל החילוט, ידו של האינטראס ציבורו בהמשך החזקת התפוסים על העליונה.

3. ב"כ המשיבים מתנגדים לבקשת תוך שהם מפנים להטמאות ההליכים ולפגיעה הקשה שנגרמת מדי יום ביום זכויות הקניין של המשיבים. הוטעם, כי המשיבים נהנים מחזקת החפות ולמרות זאת נכסיהם תפוסים במשך שנים ארוכות. עוד נטען כי חלק מהנכסים שנתפסו הינם נכסים מקרקעין שונים האמורים בשנים האחרונות. ככל שהמבקשת טוענת אחרת, עליה הנintel להוכיח זאת על ידי הצגת חוות דעת שmai עדכנית.

דין והכרעה

4. כאמור, בהחלטה מיום 25/6/8 פירטתי את השיקולים המתנגשים. קבועתי כי קיימת תשתיית ראייתית מבוססת הקושרת את המשיבים במעורבות בפרשה וקיים פוטנציאל לחילוט בשים לב להיקף העברות העולה משמעותית על שווי הנכסים שנתפסו. עם זאת, קבועתי כי הפגיעה במסיבים חמורה, מתעצמת מדי יום ומהייבת מעת קדימות לטיפול בתיק זה.

5. אזכיר כי תיק החקירה הגיע לפראקליטות עוד ביום 24/1/8. לאחר לימוד התקיק ניתנו מספר רישומות של שלומות. בדיון ביום 5/1/25 הובהר כי כלל ההשלמות אמורות להסתיים תוך פרק זמן קצר ולא צפוייה להינתן רשותת השלמות נוספת. בהינתן שתיק החקירה מוכר לפראקליטות ובהתחשב בעוצמת הפגיעה בזכויות המשיבים הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד יום 6/4/25, תוך ציון כי עד אז "מצופה מהמבקש לקבל החלטה".

6. בדיון ביום 22/4/25 הבהיר כי אכן ההשלמות נקבעו זמן קצר לאחר הדיון הקודם ותוכריהן הועברו לפראקליטות, אך בגין החלטתי העמדה לגבי המשך טרם גובשה. למרות זאת, ולמרות אי הנוחות מהתנהלות המבקש, מצאתי לאפשר לה אורך נספת לקבלת ההחלטה תוך המשך הנסיבות הזמןני, בהתחשב בהיקפו החorig של התקיק (הגם שלימודו כפי שניתן להבין הוושלם לפני חדשים) וועוצמת פוטנציאל ה啻לוות. הפעם קבועתי כי ככל שההחלטה לא תתקבל עד יום 30/6/25 ינתן משקל בכורה לזכויות המשיבים.

7. במרוצת הזמן ניתנו מספר החלטות בהן שוחררו חלק מהתפוסים. כך, זמן קצר לאחר התפיסה, על מנת לאפשר פעילות שוטפת של מושבה 1, שוחרר סכום של 1.2 מיליון ₪ בהסתמכת הצדדים. ביום 3/7/22 הוחזר למשיב 2 סך של 150,000 ₪. ביום 5/1/23 הוחזר למשיב 1 סך נוסף של 600,000 ₪. ביום 23/4/23 שוחררו מיליון ₪ למשיב 1 ו-107,000 ₪ למשיבים 2-3 (יתרת הכספיים שנתפסו בחשיבותיהם של משפטי 3-2).

8. בהחלטה מיום 26/11/23 שניתנה ע"י כב' השופט ז. פלאח הורה בית משפט זה להחזיר למשיב 1 סך של 882,500 ₪ (מחצית מיתרת הכספי המזומן שנותר תפוס).

על החלטה זו הוגש ערר ע"י המבוקשת (ע"ח 23-11-65979, כב' השופט א. טובי). בהחלטה בערר שניתנה ביום 5/12/23 (להלן: "ההחלטה מיום 5/12") נקבע כי החשוד הסביר התחזק, כי הכספיות התפוזים מהווים נתח קטן מהיקף העברות, כי פרוץ המלחמה ב-7/10/23 שיבש את העבודה התקינה של הרשות, כי חלק משמעותי משמעותי מהכספיות שנתפסו הוחזר קודם לכן וכי מדובר בחקירה מסועפת ורחבת היקף. בשל מצאים אלה בית המשפט המ徇ז קיבל את העורר והאריך את תוקף החזקת כל התפוזים. עם זאת, נקבע שימושה הארכאה יהיה 120 ימים בלבד.

9. בחולף התקופה עלייה הורה בית המשפט המ徇ז הוגשה בקשה נוספת לארכת תוקף התפוזים. בין לבין החקירה הסתימה וחומר הראות העובר לבחינת הפרקליטות. בהחלטה מיום 15/1/24 הורה בית משפט זה (כב' השופט זאייד פלאח) להחזיר למושבה 1 סך של 384,000 ל"נ (סכום אותו הציע בית המשפט המ徇ז להחזיר למשיבים במסגרת ניסיון להביא את הצדדים לפשרה, המבוקשת הסכימה לכך בעוד המשיבים סייבו). גם על ההחלטה זו הוגש ערר ע"י המבוקשת שהתקבל בההחלטה מיום 12/2/24 (ע"ח 24-01-47582, כב' השופט מ. דוד, להלן: "ההחלטה מיום 12/2/24"). בית המשפט המ徇ז נימק את הכרעתו בפער שבין היקף העברות הנטען לשווי התפוזים, החזרת חלק משמעותי מהכספיות למשיבים, עצמת החשד הסביר, היקף תיק החקירה והזמן הנחוץ ללימודו ולגיבוש עמדת. עוד צוין כי לא היה מקום להתחשב בהסכמה המבוקשת להחזיר חלק מהכספיות במסגרת הקודם.

10. מאז שהתיק עבר לטיפול, נתתי שלוש החלטות בהן הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוזים (בימים 11/8/24, 5/2/25 ו-8/6). בשלושתן קבעתי כי למרות חלוף זמן שוויי השקולים שנמננו בהחלטת בית המשפט המ徇ז מיום 12/2/24 שרים וקיימים ומצדיקים הארכת תוקף התפיסה ביחס לכל התפוזים. כתע, בחולוף כמעט שנה וחצי מאז מתן אותה החלטה, סבורני כי הגעה העת לעין מחדש.

11. חלק מההשקולים עליהם עמד בית המשפט המ徇ז לא השתנו מאז ההחלטה. אך, עצמת החשד הסביר נותרה גבואה כפי שהיא. גם העובדה שחלק ניכר מהכספיות התפוזים הוחזרו מן הסתם לא השתנה. לעומת זאת, באשר לשווי הנכסים התפוזים חל שינוי מסוים. עסקינו בנכס נדל"ן שני סוגים - משרדים בבעלות מושבה 1 וחילוקיהם של מושבים 2 ו-3 בדירות מגורים. בחודש 12/22 הצדדים הגיעו להסכמה דוונית לפיה שווי נכסים אלה עומד על 6 מיליון ל"נ (נכון לאותו מועד). בשנתיים וחצי שחלפו מאז anno עדין לעלייה משמעותית במחيري נדל"ן, han עסקן והן למגורים. הדעת נותנת שגם שווי הנכסים התפוזים עלה. בהקשר זה אני מקבל טענת ב"כ המשיבים כי הנטל להראות את שווי התפוזים העדכני מוטל על המבוקשת, שכן היא זו שעתורת לחייבת הזמן. מכל מקום, גם ב"כ המבוקשת לא טוענת לא שווי הנכסים ירד או נותר כפי שהיא.

12. הנטען הנוסף ומשמעותו יותר ממנו אין להתעלם הינו חלוף הזמן. כבר בהחלטה מיום 5/12/23 מצא בית המשפט המ徇ז מצא לקצר משמעותית את משך הארכת תוקף החזקת התפוזים המבוקשת. ברי, כי עם העברת התקין לפרקליטות חל שינוי נסיבות, עליו עמד בית המשפט המ徇ז בהחלטה מיום 12/2/24, אשר הצדיק הארכות נוספת. אלא שכעת, בחולוף כמעט שנה וחצי מאז ההחלטה מיום 12/2/24, סבורני כי נקודת האיזון השתנה.

13. אזכיר, כי חלק מהנכיסים התפוסים הינם כספים, לגביים, בשונה מנכיסי נדל"ן או רכבים, לא קיימת חלופת תפיסה הפוגעת בזכות הקניין בצורה פחותה. אני מוכן להניח שהמשיבים אינם רעבים לפת לחם. עדיין, אין לדעת מה יכול לעשות אם היה מתאפשר להם למשש את זכותם הקניינית בכיספים אל מול האתפיסה. ברור גם שככל שחלוף הזמן, ככל הנראה בזכיות המשיבים הולכת ומתחזמת.

14. אני עיר לך שטרם החלפו המועדים שנקבעו בהנחיות הרלבנטיות של המשטרה והتبיעה הקבועות פרקי זמן רבים לטיפול בתיקים. עם זאת, ההנחה לא מתיחסות לפגיעה בזכות קניינית של חסודים. לשיטתי, כפי שציינתי בהחלטות קודמות, על המבוקשת לתת קידימות לטיפול בתיקים בהם הימשות הילci חקירה וشكילת העמדה לדין גורמת עינוי דין מיוחד לחסודים, מעבר לעצם חלוף הזמן. בפרט נוכנים הדברים במרקם בהם קיימן רכוש תפוס ונגרמת פגעה ממשמעותית בזכות הקניין.

בקשר דומה נקבע בע"פ 3390/13 אהרון אבטן נ' מדינת ישראל (נבו 21.11.2019):

"החלטה רכוש על מנת להבטיח את אפשרות החילוט בעתיד, בשלב בו ההליך הפלילי עוד מתנהל ולנאשם עומדת חזקת חופות, הינה צעד דרמטי השולב מבעל הרכוש את האפשרות לעשות שימוש בקניין, לעתים ממשר תקופה ארוכה. על כן, בבואה להעניק סעדים זמינים נדרש בית המשפט "לבחוון את דיות הראיות במשור הלאורי ולהשתכנע כי קיימן פוטנציאלי חילוט' במובן זה שהראיות לכואורה מקומות סיכוי סביר לכך שבתום ההליך הפלילי ירושע הנאשם בעבירות המיחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש" (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, [פורסם בנבזו] פסקה 9 (29.8.2013)). כמו כן, נוכח הפגעה בקניין, נדרש בית המשפט לבחון אם ניתן לנ��וט באמצעות חילופים, שדי בהם כדי להבטיח אפשרות החילוט או השגת תכליות בעתיד, תוך פגעה בזכות בקניין של בעל הרכוש (ענין סיטפון, פסקה 36). בכלל, נדרש בית המשפט לעורר איזון ראוי בין זכות הקניין של הנאשם או החשוד לבין האינטרס הציבורי שבבהתחת החילוט בסופה של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמן יש לנ��וט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט".

עוד מצאתה להפנות לע"פ 80/1990 מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזו] (11.08.2019), שם קבע בית המשפט העליון בהתייחס למידתיות של צו החילוט הזמן:

"צמצום היקפו של הצו הזמן מתקבש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמכותו הצפואה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגעה קשה בזכות הקניין הננתנה לו, והפגיעה מתחזמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמן נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפיו הצו הזמן לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמן לסיום ההליך (ראו והשו: בע"פ 1792/1999 גAli נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)). בענייננו רכושים של המערערים תפוס כבר כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי מאז הוגש כתוב האישום (9.1.2017) - בשלב זה נחקרו עדים בודדים בלבד, בעוד רשות העדים מונה קרוב ל-400 עדים. בנסיבות אלה, ובהתאם חזקת החפות העומדת למערערים, דעתך היא שנדרש לצמצם את היקף החילוט שנקבע". [הדגשה לא במקור - ב.ש.]

15. בהינתן חלוף הזמן של מעלה משלו ש שנים מАЗ האתפיסה, בהתחשב בכך שטרם הוחלט האם יוגש נגד המשיבים כתב האישום (אני מתעלם מהמלצת הוצאות בפרקטיות אך הדבר לא שקול להחלטה על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוש) ובהתאם שבנוסף לכיספים נתפסו נכסים שונים לפני כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי עד על 6 מיליון ל"י סבורני כי צמצום היקף החילוט הזמן מתחייב נוכח הפגעה המתמשכת בזכויות המשיבים. ברוי כי על הצמצום לבוא לידי בטוי בשחרור כסף מזומנים, שהפגיעה במסיבים מהמשר החזקתו בידי המבוקשת גבוהה במיוחד. מצאתה כי הפטرون אותו אימץ כב' השופט ז. פלאח בהחלטה מיום 26/11/23 - החזרת מחצית מהכסף שנותר תפוס - מАЗ נcona בין השיקולים המתנגדים.

16. לאור כל האמור אני נעתר לבקשת בחלוקת. סך של 882,500 ₪ יוחזר למשיבה 1. באשר ליתר התפוסים, אני מורה על הארכת תוקף החזקתם ב-180 ימים נוספים החל מיום 1/7/25. ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 يول' 2025, בהעדן הצדדים.